

Elia bij de beek Krith

God traint Elia in een diepe afhankelijkheid van Hem. Met een afhankelijk leven zie je veel, dat is een leven met glans. Dan kijk je heel anders naar deze wereld...

De Heere kan ineens naar de rand van ons leven geschoven worden. Meestal gaat dat heel geleidelijk, dat is de liefste methode van de duivel. Dat uit zich vaak in de kerkgang. De kerkgang is vaak de graadmeter van het geloof. Halfslachtig geloof doet onze God veel verdriet. Hij wil zo graag van harte gediend worden! En daar heeft Hij recht op!

Wees trouw in het bezoeken van de samenkomsten. Trouw in je stille tijd, in Bijbellezen en bidden. Als wij niet meer over God praten, dan verdwijnt Hij als vanzelf uit ons leven. Zo leert ons deze geschiedenis. Als het zo halfslachtig is, dan komen andere goden om de hoek kijken. Dan komt Baäl op bezoek. Baäl is de god waarbij je je eigen begeerten kan uitleven. De god van de bevrediging. Hij is aantrekkelijk en verleidelijk, omdat hij je nóóit tegenspreekt. En dat komt omdat hij een god is zonder gebod!

Vandaag neem ik u mee naar de tijd waar deze Baäl het voor het zeggen heeft; de tijd van de grote koning Achab, het jaar 860 voor Christus. Rond dat jaar stuurt God Elia als een stormwind. Elia kwam daar aan het gezapige hof en bracht daar de volgende woorden: *“Zo waar de HEERE, de God van Israël leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal geen dauw of regen komen behalve op mijn woord.”* Dit was een korte intredepreek, maar het werd ook zijn afscheidspreek.

Hoe zou deze boodschap, dit onheilsbericht zijn gevallen aan het hof? Het lijkt wel of de Heere zegt: als je niet wilt horen, dan moet je maar voelen.

En dan krijgt Elia een tweede bevel, een mysterieus bevel. *“Ga weg van hier.”* Elia, ga je maar verbergen. Verberg je in een streek waar niemand je kan vinden, bij de beek Krith. Het is een mysterieuze opdracht van God. Waarom?! Elia is niet zomaar een mens, hij is een profeet. Dus als Elia weggaat, dan is het Woord van God óók weg. Als Elia als ‘Woordbrenger’ weg moet gaan, dan is de HEERE in Zijn aanwezigheid óók weg!

Waarom doet de Heere dit? Waarom zegt de Heere niet: *“Elia, ga nu in de heggen en steggen en dwing al die mensen om – door het oordeel heen – in te gaan in het Koninkrijk van God. Leg nou in elk dorpje uit waarom de Heere geen dauw en regen geeft.”* Als u nu leeft met Christus in uw hart, dan zult u zeggen: ja, maar dat was niet de grootste nood!! Niet de mislukte oogst, niet de hongerige magen van de bevolking of het vee wat vermagert en sterft. Maar de geestelijke nood, dat is het ergste! Dat Israël de Baäls dienen!

We kunnen het gebed van Elia niet meer nabidden, maar we kunnen wel iets leren van Elia. Elia wist van een verbond. Elia wist dat de Heere daarin van een zegen en een vloek heeft gesproken. Hoe kan Elia dan bidden voor de vloek van het verbond?! Dan kom ik bij een belangrijke vraag: weet u wat het is om van de Heere te houden? Om Zijn zaak lief te hebben?

Toch blijft het wegsturen van het Woord voor ons iets onbegrijpelijk. Dan komen we er ook in dit Bijbelgedeelte weer achter dat we Gods doen en laten niet na kunnen rekenen. Paulus begreep Gods weg met het volk Israël ook niet, maar Paulus kwam wel tot de aanbidding.

In vers 3 en 4 geeft de HEERE naast het bevel ook een belofte. En bij dit alles gehoorzaamt Elia stipt! Het lijkt wel of de Heilige Geest alle aandacht wil richten op het exacte luisteren van Elia. Want we lezen in vers 5: *“Elia ging dan op weg en hij deed overeenkomstig het Woord van de HEERE.”* En dan zegt eigenlijk het tweede gedeelte van vers 5 hetzelfde als het eerste gedeelte. *“Hij ging wonen bij de beek Krith, die aan de overzijde van de Jordaan stroomt.”* Deze herhaling is geen overbodige herhaling, maar het wil onderstrepen dat Elia stipt gehoorzaamt.

Zo gaat Elia. Hij luisterde naar Gods bevel, maar hij luisterde ook naar Gods condities, Gods voorwaardes. Want God zegt: *“Elia, ik heb de raven geboden om u DAAR te onderhouden.”* De belofte is verbonden met een bepaalde voorwaarde. DAAR, en niet op een andere plaats.

Aan Gods beloften kleven ook bepaalde voorwaardes. God belooft ons in de doop de vergeving van de zonden. Maar onze doopbeloftes gaan niet automatisch in vervulling. Onze kinderen worden niet automatisch kinderen van God. God vervult Zijn beloftes, maar Hij zegt ook: *“Alles wat Ik u gebieden zal, DOE dat.”*

Zijn we op de plaats waar God ons wil hebben? Zijn we op de plaats waar God Zijn beloftes kan laten vervullen? God wil je leven leiden, maar dan moet je wel op de plaats zijn waar je de Heere het best kan dienen!

Als je God gehoorzaamt, hoef je geen gebrek te lijden. Wat is God groot! Roofvogels brengen vers vlees en brood! Dit is een oefenschool voor Elia, hij mag hier leven uit Gods hand. Ook wij moeten leren om bij de dag te leven, dat houdt je afhankelijk van en dicht bij de Heere.

De Heere kan zó dichtbij je komen, júist als voor je gevoel alles ontbreekt. In moeilijke tijden kan de Heere je zo machtig versterken. Zelfs bij de beek Krith was het voor Elia uit te houden. De profeet mocht leven van het wonder.

Nog altijd leeft Gods gemeente van het wonder. En het grootste wonder is de Heere Jezus zelf. Dankzij Golgotha is Hij nu het Brood des levens. Door het oordeel voor ons te dragen kunnen wij nu nog elke dag eten. Laat je maar door Hem onderhouden, dan kom je niets tekort! En dan heb je het eeuwige leven. Nu al!